

MVVS CUP BRNO

Vzhledem k tomu, že sezóna je téměř u konce a již nás moc vystoupení nečeká, rozhodli jsme se na poslední chvíli zúčastnit se akce s názvem MVVS Cup. Tato akce

byla bohužel poznamenána naší nižší účastí především proto, že byla pořádána ihned následující víkend po té, co jsme se vrátili z Lehrte. Proto si po dlouhém cestování prostě někteří potřebovali dát trochu

pauzu. Sešli jsme se tak nakonec jen v pěti pilotech: Milan, Kamil, Michal, Svaťa st. a Radim. Navíc jsme měli i velmi omezený počet mechaniků, ty v podstatě zastávala pouze rodina Cimbůrkova - Radka a Franta. Funkce pyrotechnika se ujal major Mira Kablásek a s odtahem modelů a signalizací pomohl Radek Suk.

Počasí od rána vypadalo spíše na drakiádu, tak jak předvídaly rosníčky. Po příjezdu na krásné letiště v Budkovicích, jsme postupně složili modely a pustili se do přípravy pyrotechniky. Kolem 12 hodin byla plánována pauza na focení modelů, ve které jsme měli připravovat pyrotechniku. Ta přišla o půl hodiny později a tak jsme se vydali

na plochu vše přichystat. Malá personální účast byla znát a tak příprava trvala o trochu déle. To ale vůbec nevadilo, protože pauza na focení modelů kterou organizátoři uspořádali byla ještě delší, dokonce tak dlouhá, až se to samotným pilotům moc nelíbilo. Měli jsme pro tuto akci připraveny nové kulisy. Milan přivezl nový hangár, jako náhradu spáleného stanu, na ploše také stála dálkově řízená „plynovka“ a improvizovaný hangár který

byl určen k zapálení. Přišel tedy okamžik startu. Ještě pár minut před ním jsme stále debatovali o směru letu. Silný vítr, který zde panoval, chvíli foukal napříč dráhou a chvíli se točil na jednu pak zase na druhou stranu. Nakonec jsme tedy odstartovali. První jsem šel já s vypůjčenou EIII kterou jsem si právě kvůli předpovědi silného větru vypůjčil od bráchy-Dobře jsem udělal. Hned za mnou se pouští

do vzduchu Milan a proti větru se téměř na plný plyn snažíme probíjet k útoku. Po něm již startují spojenci. První z nich, Svaťa st. se převrátil na záda již při startu a tak se start spojenců protahuje do doby, než je model odklizen. Podařilo se a startuje Kamil a Michal. Svaťa znovu nahazuje motor a přidává se do skromné skupinky – 5 letadel ve vzduchu je opravdu málo. Všichni se tedy snažíme bojovat s větrem a tak se nám moc nedaří utvořit formaci. Na zemi bouchá pyrotechnika ale tentokrát nešel velký výmet, později zjišťuji že roznětka roztrhnula hmoždíř a proto výmet nevyšel, také dvě ze tří dýmovnic nešly tak jak by měly, to se prostě někdy stává. Ve chvíli kdy z komentáře zní, že letadla hoří a padají k zemi, pouští Milan kouření svého Pfalze a hlásí závadu – nekouří. Měli jsme pouze dva modely vybavené kouřením a tak se ho ihned snažím nahradit zapnutím čerpadla u EIII - zapnu kouření..... a ono nic. Takže nikdo nekouříme, nevadí bojujeme dál. Do přistávání se kvůli malému počtu letadel pouštíme později než obvykle. První jde Milan. Hlásí opakování a tak přistávám já. EIII se pomalu s bočním větrem blíží k přistání a díky skvělým vlastnostem tohoto motorizovaného větroně přistání proběhlo bez problémů. Ihned sleduji, že improvizovaný hangár určený k zapálení, plápolá malin-

katým plamínkem ale pořádně se nerozhořel – kdo by tušil že kartón se pořádně nerozhoří. Přistává Milan, na podruhé se již přistání podařilo a tak sedají další. Svaťa se proti větru probíjí na přistání, vypadá to že bude opakovat, po přidání plynu ale motor nezabral a tak Pup končí na zádech v poli, se zlomenou osou podvozku. Sedá Michal, jeho lehký

model svádí nelehký boj s větrem, nakonec je trochu dlouhý a končí postavením na vrtuli v poli na konci dráhy, naštěstí bez poškození modelu. Ve vzduchu už zbývá jen Kamil jde na přistání přímo proti větru a po pohodovém dosednutí, brousí koncový oblouk o asfaltovou dráhu. Uff, je to za námi.

Pouštíme se do úklidu. Je nás málo a tak to trvá dlouho. Poté chvíli usedáme k debatě nad vystoupením a shodujeme se, že nebylo zrovna nejpodařenější. Pouštíme se do rozborky modelů, abychom to stihli před příchodem studené fronty, stihli jsme a tak usedáme a pozorujeme další modely, především akrobatické, jak poletují v ještě zesíleném větru, ale již vanoucím po dráze. Nadešel čas ukončení a vyhodnocení akce. Získáváme pohár za skupinovou ukázkou, tentokrát sebekriticky uznáváme že spíše proto, že jsme zde jediná skupina. Loučíme se s pořadateli a vyrážíme domů. Co říci závěrem. MVVS Cup byl organizačně dobře připravená akce s výhodou úžasného zázemí, které poskytuje letiště Czech Heaven, škoda jen toho větrného počasí.

Naší poslední akcí této sezóny budou dvě vystoupení na Letišti v Jihlavě, 10 -11 září 2011.

Pro GWFC Oblt. Iren von Göding.

